

Cu liniște în ascult tremurător

Grmtl

Chip de înger în trup de demon aruncă flăcări de rupere asemănare
Trecut însângerat născut în speranță moartă află precar lume vie
Albie de gândire abrupte înalță în noaptea,steagul liniștii nori
Și după asfințit de dusă libeertate apune în umbre de triste gânduri.

Așteptând mare de infinit păcat își duce răsuflarea pe treaptă de nesiguranță
Și cu toate ființele demonice își spulberă nesaș de plăcere
Ridicând privirea spre stele,Cerul îi aruncă lacrimă de durere
Și-i spune că tot ce este alcătuit are să dispară fără urmă de libertate.

În ceas de prielnic dor moare amintindu-și pentru ultima dată
Clipe de rămas trecut îi asigură durere neîncetată și suspină,
În cuget fremător cu mizeri elixiruri de viață dându-i pumn de dus gând.

Și liniște se așează totdeauna aruncându-i un strop de păcat
Îl ia și-l pune în islaz de credință sperând în trecută viață
Să-l ia în chip de înger în trup de demon săvârșindu-i extaz de dorință
Înmormântat în abis de întunerică durere,să uite de liniștea ce-i acoperă sufletul și-l duce în câmpie
de frumoasă dorință.